

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/120/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010416
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818010416.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému V. K., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., A. XXX/XX, okres W., t. č. vo výkone väzby v inej jeho trestnej veci v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr.zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. augusta 2018 pod sp. zn. 0T/51/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 26. februára 2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 2 Tr. poriadku z r
u š u j e s a v napadnutom rozsudku celý výrok o treste odňatia slobody a zákazu činnosti.

Podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku s a obžalovaný V. K., nar. XX.XX.XXXX v A.

o d s u d z u j e :

Podľa § 348 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, § 36 písm. l), písm. n) a § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona s a obžalovaný z a r a d' u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, § 38 odsek 2, odsek 3, § 36 písm. l), písm. n) a § 37 písm. m) Tr. zákona na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. augusta 2018 pod sp. zn. 0T/51/2018 bol obžalovaný V. K. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe že,

dňa 25.6.2018 o 3.11 h na N. ulici v W., v smere k HM Tesco, od Ulice Olympionikov, popri OD Korzo, viedol osobné motorové vozidlo BMW 320d, EČV W a to napriek tomu, že mu bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Policajného zboru Prievidza ORPZ-PD-ODI-424/2015-SK 23.09.2015, právoplatným 18.12.2015, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 30 mesiacov, pričom bol v trestnej veci Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/169/2017 vo väzbe od 16.7.2017 do 21.12.2017 a následne bol preradený do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonal 16.5.2018, na základe čoho sa mu sankcia zákazu činnosti predĺžila do 18.04.2019.

Za to bol odsúdený podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona, § 38 odsek 2, § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienienečne odložený na skúšobnú dobu 3 (tri) roky a podľa § 61 odsek 2, § 38 odsek 2, § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Tr. zákona aj na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 4 (štyri) roky.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení proti nemu podala prokurátorka odvolanie do výroku o uloženom treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že uložený podmienienny trest odňatia slobody obžalovanému nemožno považovať za zákonný, nakoľko neboli splnené podmienky podľa ustanovenia § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a v tomto smere poukázala na osobu obžalovaného, ktorý pred spáchaním žalovaného skutku nevedol riadny život, bol v minulosti trestne stíhaný a odsúdený a toto odsúdenie nebolo pre neho dostatočným ponaučením, keď sa vo veľmi krátkom čase po výkone trestu odňatia slobody opätovne dopustil toho istého trestného činu - viedol motorové vozidlo v čase plynutia zákazu činnosti. Okrem toho sa obžalovaný dopustil viacerých priestupkov na úseku cestnej premávky a súd prvého stupňa sa nijako nezaoberal skutočnosťou, že išlo o vedenie motorového vozidla aj pod vplyvom požitia alkoholických nápojov, čo nemožno považovať za bežný „exces“ ako napríklad prekročenie dovolenej rýchlosti. Doterajší život obžalovaného nie je riadne vedeným životom a neodôvodňuje uloženie podmienienného trestu odňatia slobody. Ani obhajobný argument obžalovaného v tom, že v inkriminovanom čase chcel iba preparkovať motorové vozidlo pred kamery pred hypermarketom TESCO, po čom chcel ísť s priateľkou, ktorej malo prísť zle, na pohotovosť Uniklinika, neobstojí z viacerých dôvodov. Ulička za TESCO-m je situovaná neďaleko Unikliniky s pohotovosťou a ide o vzdialenosť, ktorú je možno prejsť aj pešo. Priateľke obžalovaného zrejme nemohlo byť až tak zle, aby si krkolomne presadla z miesta spolujazdca na sedadlo vodiča, aby tak policajná hliadka nezistila, že vozidlo viedol obžalovaný. Ak by aj preparkovali vozidlo pred hypermarketom TESCO, i tak by museli prejsť k Uniklinike a priateľka obžalovaného tak musela byť schopná ísť pešo. Je teda jedno, či by išla z „tmavej“ uličky za TESCO-m alebo spreď neho. Obžalovaný navyše vedel, že má uložené hneď dva zákazy činnosti viesť motorové vozidlá, ktoré plynuli paralelne, t. j. popri sebe. Tieto okolnosti len preukazujú fakt, že obžalovaný nie je schopný rešpektovať rozhodnutia orgánov verejnej moci a nevedel správne vyhodnotiť situáciu, keď za prioritné považoval bezpečné parkovanie vozidla pred kamerou ako to, že nerešpektoval hneď dva predmetné zákazy činnosti, ktoré mu boli uložené a plynuli mu popri sebe. Ak by išlo o ojedinelý exces u obžalovaného, bolo by možné akceptovať uloženie podmienienného trestu odňatia slobody. Prokurátorka ďalej uviedla, že uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu obžalovanému v napadnutom rozsudku nenamieta. Rozporným však sú argumenty súdu prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku o tom, že výkon nepodmienienného trestu odňatia slobody u obžalovaného nevedol k tomu, aby upustil od ďalšieho protiprávneho konania a napriek tomu má súd prvého stupňa za to, že uloženie miernejšieho, podmienienného trestu odňatia slobody odradí obžalovaného od páchania ďalšej trestnej činnosti. Prokurátorka v tomto smere poukázala na to, že recidívu u páchatel'a trestnej činnosti nie je možné odstrániť zmierňovaním jeho postihu, ale práve naopak. Preto navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody zrušil a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku uložil obžalovanému primeraný nepodmienienny trest odňatia slobody, za súčasného zachovania ostatných výrokov o treste uložených v napadnutom rozsudku.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokurátorky navrhol vyhovieť odvolaniu prokurátorky okresnej prokuratúry s tým, aby krajský súd rozhodol v zmysle návrhu uvedenom v odvolaní a po zrušení napadnutého výroku rozsudku prvostupňového súdu o uloženom treste obžalovanému a spôsobe jeho výkonu, obžalovanému uložil primeraný nepodmienienny trest odňatia slobody.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní tiež navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu

konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd, ako odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 odsek 1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom za vinného z trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky potrebné (formálne) zákonné znaky citovaného trestného činu, a súčasne aj materiálny korektív. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytykané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora bolo podané včas a je i dôvodné.

Prvostupňový okresný súd v posudzovanom prípade pri ukladaní trestnoprávných sankcií postupoval v rozpore so zákonom pri ukladaní trestov a pochybil, keď neidentifikoval u obžalovaného aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, ktorá sa priznáva v takýchto prípadoch v súlade s už ustálenou súdnou praxou a judikatúrou, keďže u obžalovaného súd neaplikoval mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zákona. Súd prvého stupňa tiež pochybil, keď obžalovanému neuložil trest odňatia slobody bezprostredne spojený s výkonom, pretože podmienený trest odňatia slobody u obžalovaného v posudzovanom prípade skutočne nemožno pokladať za primeraný a konformný s očakávaným účelom trestu, ktorý je upravený v ustanovení § 34 Tr. zákona. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odvolacími námietkami prokurátorky v dôvodoch písomného odvolania a na druhej strane je neakceptovateľná argumentácia prvostupňového súdu o kontraproduktívnosti dosiahnutia účelu trestu v prípade, ak by bol obžalovanému ukladaný opätovne nepodmienečný trest odňatia slobody. Odvolací súd konanie obžalovaného v posudzovanom prípade hodnotí ako prejav arogancie voči autorite súdu a iného štátneho orgánu, keď nimi uložené tresty zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu obžalovaný zjavne porušil v situácii, ktorú nemožno v žiadnom prípade považovať za situáciu v krajnej núdzi, kde by bol preukázateľne bezprostredne ohrozený ľudský život. Skutočnosť, že obžalovaný tým, že takto protiprávne konal, navyše iba krátko po výkone trestu odňatia slobody za inú svoju predchádzajúcu trestnú činnosť, je dôvodom na opätovné a logické uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému iba bezprostredne spojeného s jeho výkonom tak, ako správne poukazovala a argumentovala prokurátorka v dôvodoch odvolania. Pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu obžalovanému v napadnutom rozsudku na 4 roky, aj odvolací súd sa s uložením tohto trestu stotožňuje a je toho názoru, že spolu s uložením primeraného nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému budú oba tieto tresty dostatočné na dosiahnutie očakávaného účelu trestu podľa § 34 Tr. zákona, t. j. individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, ako budú tiež dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na uvedené preto na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátorky odvolací súd najskôr napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku vo výroku o uloženom treste a treste zákazu činnosti zrušil a vzhľadom na dostatočný rozsah zákonným spôsobom vykonaných relevantných dôkazov sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol o uložení primeraného nepodmienečného trestu odňatia slobody, v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby (0 až 2 roky), upravenej znížením hornej hranice o 1/3, vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností (0 až 16 mesiacov) tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Odvolací súd uvádza, že u obžalovaného určil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) a tiež aj písm. n) Tr. zákona, t. j. priznanie a oľutovanie, ktorému bolo ešte možné obžalovanému uveriť, pričom jeho vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku bolo vyhodnotené ako napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. Naproti tomu u obžalovaného bola identifikovaná aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona (jeho predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 2T/169/2017). Na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody odvolací súd obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do prísnejšieho ústavu na výkon trestu, t. j. ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody iba krátko pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti a iné, prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona odvolací súd nepovažoval za nevyhnutné. Napokon bol obžalovanému uložený aj nevyhnutný trest zákazu činnosti

viesť motorové vozidlá každého druhu na primerané štyri roky, so zohľadnením prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností, ktorým sa horná hranica 10 rokov znížila u obžalovaného tiež o 1/3, na hranicu 7 rokov a dolná hranica je 1 rok.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.